

ยกระดับตนเองและยกระดับผู้ที่ประณามลูกด้วย เต็มไปด้วยพลังและคุณธรรมทั้งหมด และเป็นผู้ประทานความเคารพ

วันนี้ มหาสมุทรแห่งความรักรู้สึกยินดีที่ได้เห็นลูกๆ ที่รักของท่านในทุกหนแห่ง ไม่ว่าจะลูกจะอยู่เบื้องหน้าบาบาในรูปที่มีตัวตนหรือนั่งอยู่ห่างไกลทางกายภาพ ความรักทำให้ลูกทุกคนได้สัมผัสประสบการณ์ในการนั่งใกล้ชิดกับพ่อ ความรักของลูกแต่ละคนทำให้เขาสัมผัสได้ว่าพ่ออยู่ใกล้เขา ลูกๆ ทุกคนมาที่นี่เป็นการส่วนตัวด้วยความรักที่มีต่อพ่อเช่นกัน บัพดาตาเห็นว่าลูกทุกคนมีความรักต่อบัพดาตาหลอมรวมอยู่ในหัวใจของเขา ลูกแต่ละคนมีบทเพลงแห่งความรัก "บาบาของฉัน" บรรเลงอยู่ในหัวใจของลูก ความรักที่ทำให้ลูกละวางจากร่างกายและความสัมพันธ์ของร่างกายของลูก ความรักที่ทำให้ลูกเป็นผู้เอาชนะมายา ที่ใดมีความรักในหัวใจ มายาจะวิ่งหนีไปจากระยะไกล ลูกๆ ทุกคนสอบผ่านในวิชาของความรัก หนึ่งคือความรัก และอีกหนึ่งคือสมบัติที่มีค่าของพลังทั้งหมดจากพ่อผู้ทรงอำนาจ ผู้ที่มีพลังทั้งหมด

ดังนั้น วันนี้ ในด้านหนึ่ง บัพดาตากำลังเห็นความรัก และอีกด้านหนึ่ง ท่านกำลังเห็นพลังของกองทัพซัคตี เท่าที่ลูกมีความรักหลอมรวมในตัวลูก พลังทั้งหมดก็หลอมรวมในตัวลูกด้วยเช่นกัน บัพดาตาได้มอบพลังทั้งหมดให้กับลูกๆ อย่างเท่าเทียมกัน ท่านได้ทำให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ผู้ที่มีพลังทั้งหมด ท่านไม่ได้ทำให้ลูกบางคนเป็นผู้ที่มีพลังทั้งหมด และลูกคนอื่นๆ เป็นผู้ที่มีพลังเพียงเล็กน้อย ลูกทุกคนพูดว่าการเคารพตนเองของลูกอยู่ในการเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ผู้ซึ่งมีพลังทั้งหมด ดังนั้น บัพดาตาจึงถามลูกทุกคนในทุกหนแห่งว่า ลูกแต่ละคนสัมผัสถึงพลังทั้งหมดในตนเองหรือไม่? ลูกมีสิทธิ์ในพลังทั้งหมดอยู่เสมอหรือไม่? พลังทั้งหมดเป็นมรดกของลูกจากบัพดาตา ดังนั้น ลูกมีสิทธิ์ในมรดกของลูกหรือไม่? ลูกมีสิทธิ์ใหม่? ผู้เป็นครู! พูดซิ ลูกมีสิทธิ์ใหม่? พูดหลังจากที่คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้อย่างรอบคอบแล้ว พันดาวาส ลูกมีสิทธิ์ใหม่? ลูกมีสิทธิ์อยู่เสมอหรือไม่? หรือแค่บางครั้งเท่านั้น? ในเวลาที่ลูกต้องการพลังใดโดยเฉพาะ พลังนั้นจะปรากฏออกมาตามคำสั่งของลูกต่อหน้าลูกในกองทัพซัคตีหรือไม่? พลังนั้นบอกว่า "ขอรับนายท่าน ฉันอยู่นี้" (จีฮาซัวร์ ฮาซัวร์) ในเวลาที่ลูกต้องการหรือไม่? ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้! ดูสิ เมื่อใครก็ตามที่มีสิทธิ์ออกคำสั่ง พลังนั้นควรบอกว่า "นายท่าน ฉันอยู่นี้" ลูกต้องสามารถใช้พลังใดก็ตามในเวลาที่ลูกเรียกใช้พลังนั้นตามเวลาและสถานการณ์ ลูกได้กลายเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ในลักษณะนี้หรือไม่? นี่เป็นเพราะพ่อได้มอบมรดกให้กับลูก และลูกได้ทำให้มรดกนั้นเป็นของลูก ลูกทำให้มรดกนั้นเป็นของลูกแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้น ลูกจึงมีสิทธิ์ในสิ่งใดก็ตามที่เป็นของลูก เมื่อใดก็ตามที่มีความจำเป็นต้องใช้พลังในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ลูกต้องสามารถใช้พลังนั้นได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกมีความจำเป็นต้องใช้พลังในการยอมรับปรับตัว พลังนั้นเชื่อฟังคำสั่งของลูกและกล่าวว่า "ขอรับนายท่าน" หรือไม่? อย่างน้อยก็พยักหน้าเห็นด้วย! ลูกอาจโบกมือได้หากพลังนั้นเชื่อฟังลูก มันเชื่อฟังลูกบางครั้งหรือตลอดเวลา? พลังในการยอมรับปรับตัวปรากฏในตัวมันเอง แต่เมื่อพลังในการยอมรับปรับตัวเข้ากับสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปสิบครั้งแล้ว เมื่อถึงครั้งที่สิบเอ็ดมีความแปรปรวนเล็กน้อยหรือไม่? ปล่อยให้พลังนั้นปรากฏออกมาอยู่เสมอและอย่างง่ายดาย ไม่ใช่หลังจากเวลาผ่านไปแล้ว "ฉันต้องการทำอย่างนี้ แต่กลับกลายเป็นอย่างนั้นแทน" อย่าให้เป็นเช่นนั้น สิ่งนี้เรียกว่ามีสิทธิ์ในพลังทั้งหมด บัพดาตาได้ให้สิทธิ์นี้แก่ลูกทุกคน แต่จะเห็นได้ว่าลูกกลับมามาตามลำดับกันไปในการกลายเป็นผู้มีสิทธิ์นี้อย่างสม่ำเสมอ ขอให้เป็นอย่างสม่ำเสมอและอย่างง่ายดาย ขอให้เป็นอย่างไปอย่างธรรมชาติ ขอให้เป็นอย่างธรรมชาติของลูก วิธีการสำหรับสิ่งนี้คือ พ่อเรียกอีกอย่างว่าฮาซัวร์ (พระเจ้าเป็นเจ้า) และกล่าวว่า "ฮาซัวร์ ฮาซัวร์" (พระเจ้าเป็นเจ้าปรากฏอยู่) พลังทั้งหมดก็ปรากฏอยู่เบื้องหน้าบรรดาลูกผู้เป็นเจ้านายที่ทำตามทุกศรัทธาของพระเจ้า พวกเขาบอกว่า "ขอรับท่านผู้เป็นนาย ฉันอยู่นี้ ฉันยอมรับ" พวกเขาจะกล่าวว่า "จี ฮาซัวร์" เสมอ (ขอรับท่าน ฉันอยู่นี้) ต่อทุกคำสั่ง พวกเขาพูด "จี ฮาซัวร์" ในทุกอย่างก้าว หากลูกไม่พูดว่า "จี ฮาซัวร์" ในการทำตามทุกศรัทธาแล้วพลังทั้งหมดก็ไม่สามารถปรากฏขึ้นมาต่อหน้าลูกผู้เป็นเจ้านายในทุกช่วงเวลาได้ หากลูกทำตามศรัทธาหรือทำตามคำสั่งของพ่อในบางครั้ง พลังก็จะทำตามคำสั่งของลูกในการปรากฏขึ้นมาต่อหน้าลูกเพียงบางครั้งเท่านั้นเช่นกัน ในเวลานั้น แทนที่จะเป็นผู้ที่มีสิทธิ์ ลูกกลับกลายเป็นผู้ที่ฟังฟัง ดังนั้น บัพดาตาจึงตรวจสอบผลลัพธ์นี้ บาบาเห็นอะไร? ลูกตามลำดับกันไป ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นอันดับหนึ่ง ลูกตามลำดับกันไป มันไม่ง่ายเสมอไป บางครั้งมันก็ง่าย และบางครั้งพลังก็ปรากฏออกมาด้วยความยากลำบากเล็กน้อย

บัพดาตาต้องการที่จะเห็นลูกทุกคนทัดเทียมกับพ่อ ท่านไม่ต้องการเห็นลูกตามลำดับกันไป เป้าหมายของลูกทุกคนคือกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ลูกมีเป้าหมายที่จะกลับมาทัดเทียมหรือตามลำดับกันไปหรือไม่? หากลูกถูกถามเช่นนี้ ลูกทุกคนจะพูด

ว่าลูกต้องการกลับมาทักทายมั่ง ดังนั้น ให้ตรวจสอบว่า 1) ฉันมีพลังทั้งหมดหรือไม่? ซีดเส้นใต้คำว่า "ทั้งหมด" 2. ฉันมีคุณธรรมทั้งหมดหรือไม่? 3. สภาพของฉันดีเท่ากับของพ่อหรือไม่? 4. สภาพของนั่นเองได้รับชัยชนะ หรือบางครั้งสถานการณ์ที่เลวร้ายได้รับชัยชนะเหนือฉันหรือไม่? หากสถานการณ์ที่เลวร้ายได้รับชัยชนะ ลูกก็รู้ถึงเหตุผลสำหรับสิ่งนั้นแล้วใช่หรือไม่? เมื่อสภาพของลูกอ่อนแอ สถานการณ์ที่เลวร้ายนั้นก็สามารวจุใจมาได้ เพื่อให้สภาพดั้งเดิมของลูกได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ วิธีการคือการรักษาสมดุลของความเคารพตนเองและความเคารพผู้อื่นอยู่เสมอ ดวงวิญญาณที่มีความเคารพตนเองคือผู้ประทานที่ให้ความเคารพอยู่เสมอ แท้จริงแล้ว การให้ความเคารพแก่ใครก็ตามไม่ใช่การให้อย่างแท้จริง การให้ความเคารพคือการได้รับความเคารพ ผู้ที่ให้ความเคารพจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การได้รับความเคารพในหัวใจของทุกคนโดยอัตโนมัติ ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาแล้ว แม้ว่าท่านจะเป็นอดีตเทพ แม้ว่าท่านจะเป็นดวงวิญญาณแรกในละคร แต่ท่านก็ยังให้ความเคารพต่อลูกๆอยู่เสมอ ท่านทำให้ลูกๆได้รับความเคารพจากดวงวิญญาณทั้งหลายมากกว่าที่ท่านเองได้รับด้วยซ้ำ นี่คือเหตุผลที่พ่อบราห์มากลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การได้รับความเคารพในหัวใจของลูกทุกคน ดังนั้นท่านให้ความเคารพหรือท่านได้รับความเคารพ? การให้ความเคารพหมายถึงการหว่านเมล็ดแห่งความรักจากหัวใจลงในหัวใจของผู้อื่น เบื้องหน้าโลก ลูกก็เป็นดวงวิญญาณที่ให้คุณประโยชน์ต่อโลกเช่นกัน เมื่อลูกให้ความเคารพต่อดวงวิญญาณด้วยความรักเท่านั้น ลูกจึงสัมผัสได้ถึงสิ่งนี้

ดังนั้น ในเวลาปัจจุบัน บัพดาตาเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องให้ความเคารพซึ่งกันและกัน มีเพียงผู้ให้ความเคารพเท่านั้นที่ลูกมองว่าเป็นดวงวิญญาณผู้ประทาน มีเพียงผู้ที่ให้ความเคารพเท่านั้นที่เป็นลูกที่เชื่อฟังและทำตามศรัทธาของบัพดาตาในการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ การให้ความเคารพคือการมีความรักในหัวใจต่อครอบครัวของพระเจ้า ผู้ที่ให้ความเคารพผู้อื่นสามารถรักษาความมั่นคงในสภาพของความเคารพตนเองได้อย่างง่ายดาย เพราะเหตุใด? สมบัติแห่งพรที่ลูกได้รับจากหัวใจของผู้ที่ลูกให้ความเคารพนั้นเตือนลูกถึงความเคารพตนเองของลูกได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติ ดังนั้น บัพดาตาจึงเน้นย้ำสิ่งนี้เป็นพิเศษสำหรับลูกทุกคนในทุกหนแห่ง: จงกลายเป็นผู้ประทานความเคารพ

ลูกคนใดก็ตามที่มาหาบาบา ไม่ว่าจะเป็ลูกที่อ่อนแอ ผู้ที่ได้รับอิทธิพลจากชั้นสการ์ของเขา ผู้ที่มาพร้อมกับภาระของบาปหรือผู้ที่มาพร้อมกับชั้นสการ์ที่แข็งแกร่ง - บัพดาตามองเห็นลูกทุกคนด้วยสายตาใด? นั่นคือสายตาของการเป็นลูกที่รักของนั้นที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบแล้ว เขาเป็นลูกของครอบครัวของพระเจ้า ดังนั้น ท่านจึงให้ความเคารพพวกเขาและพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่มีความเคารพตนเอง ลูกต้องทำตามพ่อ หากลูกต้องการที่จะกลับมาเติมไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย จงกลายเป็นผู้ให้ความเคารพ ลูกเข้าใจไหม? สิ่งนี้เข้าใจไหม? ง่ายหรือยาก? ผู้เป็นครุคิดว่าอย่างไร สิ่งนี้เข้าใจไหม? การให้ความเคารพบางคนเป็นเรื่องง่าย แต่การให้ความเคารพคนอื่นเป็นเรื่องยากไหม? หรือการให้ความเคารพทุกคนเป็นเรื่องง่าย? สมญาของลูกคือ ผู้ที่ยกระดับทุกคน ลูกคือผู้ที่ยกระดับแม้กระทั่งผู้ที่ประณามลูก ดังนั้นตรวจสอบดูว่า! ลูกมีสายตา ทศนคติ และสำนึกในการเป็นผู้ยกระดับทุกคนหรือไม่? การยกระดับผู้อื่นก็คือการยกระดับตนเอง แล้วลูกจะทำอย่างไร? ลูกต้องให้ความเคารพใช่ไหม? แล้วลูกจะหลุดพ้นจากการต้องเพียรพยายามที่จะซึ่มซับสิ่งต่างๆที่ละอย่าง นี่เป็นเพราะว่าบัพดาตาเห็นว่าความเร็วของเวลานั้นผ่านไปอย่างรวดเร็ว เวลากำลังรออยู่ ดังนั้นลูกทุกคนต้องเตรียมการ ลูกต้องไม่ปล่อยให้เวลารออีกต่อไป ลูกต้องเตรียมการอะไร? เพิ่มความเร็วในการกลับมาสมบูรณพร้อมและทักทาย อย่าพูดว่าลูกกำลังทำอยู่ ตรวจสอบว่าความเร็วของลูกเร็วแค่ไหน ความเร็วของลูกเร็วไหม?

ลูกใหม่ก็มาถึงที่นี่ด้วยความรักเช่นกัน บัพดาตาดินดีที่ได้พบลูกใหม่ ผู้ที่มาเป็นครั้งแรก ยกมือขึ้น! มีมากมายหลายคนยินดีต้อนรับสู่บ้านของพ่อ บ้านของลูก ขอแสดงความยินดี! อัจชะ

คาร์นาตากะดูแลงานงานรับใช้ในรอบนี้: ผู้ที่มาจากคาร์นาตากะ ยืนขึ้น! ขอแสดงความยินดีสำหรับโอกาสทองของลูกในการทำงานรับใช้ ดุสิ ลูกได้อันดับแรกแล้ว ดังนั้น ลูกต้องการอยู่อย่างเป็อันดับแรกใช่หรือไม่? ลูกคือผู้ที่ได้อันดับหนึ่งในความพยายามของลูกในการได้รับชัยชนะในทุกสิ่ง อย่าได้อันดับสอง ให้ได้อันดับแรก ลูกมีความกล้าหาญนี้หรือไม่? ลูกมีความกล้าหาญหรือไม่? ด้วยความกล้าหาญของลูก ลูกจะได้รับความช่วยเหลือจากพ่อเป็นพันเท่า ลูกได้รับโอกาสที่ดีมาก ลูกได้สะสมบุญชื่อบุญของลูกไว้มากมาย อัจชะ ลูกมีโปรแกรมใหญ่ในคาร์นาตากะหรือไม่? ลูกไม่มีหรือ? เพราะเหตุใด? ทำไมลูกถึงไม่มีโปรแกรมใหญ่? คาร์นาตากะควรได้อันดับแรกในทุกสิ่ง (พวกเขาจะมีโปรแกรมนั้นในบังกาลอร์) อัจชะ ผู้ที่จัดโปรแกรมใหญ่ ยืนขึ้น! จนถึงตอนนี้มีโปรแกรมใหญ่เกิดขึ้นก็โปรแกรมแล้ว? (แปดถึงสิบโปรแกรมและอีกหนึ่งโปรแกรมจะจัดขึ้น) ดังนั้นบัพดาตาจึงขอแสดงความยินดีเป็นอย่างยิ่งสำหรับโปรแกรมใหญ่ มีกี่โซน? ทุกโซนควรจัดโปรแกรมใหญ่ เพราะจะทำให้ผู้คนในเมืองของลูกที่พำร่บจะได้ไม่พำร่บอีก เมื่อลูกมีโปรแกรมใหญ่ ลูกก็จะมีกา

โฆษณาอย่างมากมาย ไม่ว่าจะผ่านสื่อ โปสเตอร์ ป้ายโฆษณา หรือวิธีการอื่นๆมากมาย การร่ำบ่นก็จะลดลง บัพดาดาชอบงานรับใช้นี้ แต่... มีแต่ ลูกมีโปรแกรมขนาดใหญ่และลูกก็ได้รับการแสดงความยินดีสำหรับโปรแกรมนั้นแล้ว แต่จากทุกโปรแกรม อย่างน้อยให้มีลูกประจำของ 108 ที่เตรียมไว้ ซึ่งยังไม่เกิดขึ้น อย่างน้อยก็ให้เตรียมลูกประจำ 108 ไว้ให้พร้อม และอย่างมากที่สุดก็ 16,000 ลูกได้ใช้พลังงานและเงินไปเป็นอย่างมาก ดังนั้น อย่างน้อยที่สุด บัพดาดาต้องการเห็นลูกประจำ 108 พร้อม ลูกต้องเก็บที่อยู่ของทุกคนที่มา ลูกมีการแนะนำผู้ที่นำคนอื่นๆเข้าสู่โปรแกรมใหญ่ ดังนั้นให้นำพวกเขาเข้ามาใกล้อีกครั้ง อย่าคิดว่า "เราได้ทำในส่วนของเราแล้ว" งานใดที่ดำเนินการไปจะต้องให้ผลบางอย่าง ดังนั้นทุกคนที่เข้าร่วมโปรแกรมใหญ่ต้องให้ผลลัพธ์กับบัพดาดา ไม่ว่าจะพวกเขาจะมาจากศูนย์ต่างๆหรือมาจากเมืองอื่นๆ ก็ต้องมีผลลัพธ์ สิ่งนี้โอเคไหม? สิ่งนี้สามารถทำได้ใช่ไหม? หากลูกให้ความใส่ใจเพียงเล็กน้อย พวกเขาจะปรากฏออกมา; 108 ไม่มีอะไรเลย อย่างไรก็ตาม บัพดาดาต้องการที่จะเห็นผลลัพธ์ อย่างน้อยพวกเขาควรเป็นนักเรียน พวกเขาควรออกมาข้างหน้าเพื่อให้ความร่วมมือ บัพดาดาต้องการเห็นผลลัพธ์ในฤดูกาลนี้ว่าลูกทำให้ใครปรากฏออกมาได้มากเท่าไร? สิ่งนี้โอเคไหม? พันดาวาส สิ่งนี้โอเคไหม? ดังนั้นเราจะได้เห็นว่ามีใครเป็นอันดับหนึ่ง ไม่ว่าจะลูกจะทำให้ใครปรากฏออกมาได้มากเท่าไร จงทำให้พวกเขาปรากฏออกมาได้อย่างแน่นอน สิ่งที่เกิดขึ้นคือเมื่อโปรแกรมจบลง ความใส่ใจในการติดต่อพวกเขาในอนาคตมีน้อยลง การทำให้พวกเขาปรากฏออกมาไม่ใช่เรื่องยาก เมื่อเห็นความกล้าหาญของลูกๆ บัพดาดาารู้สึกพอใจ ลูกเข้าใจไหม อัจชะ

ตอนนี้ ลูกทุกคน ในหนึ่งวินาที ไม่ใช่แม้กระทั่งหนึ่งนาทีก่อน แต่หนึ่งวินาที จงสัมผัสกับการฝึกซ้อมของจิตใจนี้ “ฉันคือเทวดานางฟ้าและกำลังกลายเป็นเทพ” ฝึกซ้อมสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดทั้งวัน เช่นที่การฝึกซ้อมทางร่างกายทำให้ร่างกายของลูกแข็งแรง การฝึกซ้อมของจิตใจก็จะทำให้จิตใจของลูกทรงพลังเช่นกัน “ฉันคือเทวดานางฟ้า ฉันคือดวงวิญญาณเทวดานางฟ้าที่ละวางจากโลกเก่านี้ ร่างเก่านี้ และชั้นสสารของร่างเก่านี้” อัจชะ

ถึงลูกๆที่รักยิ่งทั้งหลายในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่หลอมรวมในความรักกับมหาสมุทรแห่งความรักอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งมีสิทธิ์ในพลังทั้งหมดอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่เป็นที่รักของพ่อและตัดเทียมกับพ่อ ถึงทุกดวงวิญญาณที่อยู่ในความเคารพตนเองอยู่เสมอและให้ความเคารพต่อทุกดวงวิญญาณ ถึงดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การได้รับความเคารพจากทุกคน ถึงดวงวิญญาณที่ยกระดับทุกคนเสมอ โปรดรับความรัก ความระลึกถึง และพรจากหัวใจของบัพดาดา พร้อมกันนั้น นมัสเตแด่ดวงวิญญาณที่เป็นนายของโลก

ถึง ดาดีจี: ลูกได้สอบผ่านเป็นอันดับหนึ่งในการให้ความเคารพ นี่เป็นสิ่งที่ดี ความงามของมฐุบันเป็นเพราะดาดีทั้งหมด (ถึงผู้ที่มาในชุมชน) ลูกทุกคนชอบความงามและความเปล่งประกายของดาดี เช่นเดียวกับที่มีความเปล่งประกายและความงามในมฐุบันเพราะดาดี ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนไม่ใช่ดาดี แต่ลูกเป็นดีดีและดาต้า ดังนั้น ลูกผู้เป็นดีดีและดาต้าทุกคนต้องคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งนี้และทำสิ่งนี้ ไม่ว่าจะลูกจะอยู่ที่ไหน ให้มีความงามและความเปล่งประกายที่นั่น เช่นเดียวกับที่ดาดีเหล่านี้เป็นความงามและความเปล่งประกาย ในทำนองเดียวกัน ให้มีความงามและความเปล่งประกายในทุกสถานที่ เพราะเบื้องหลังดาดีคือดีดี ลูกไม่ได้ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย มีดาต้าและดีดี ดังนั้น ที่ศูนย์ต้องไม่มีความแห้งแล้งใดๆ ให้มีความงามและความเปล่งประกาย ลูกดวงวิญญาณแต่ละคนคือผู้ที่นำความงามและความเปล่งประกายมาสู่โลก ดังนั้น ไม่ว่าจะลูกจะอยู่ที่ไหนก็ตาม ให้มองเห็นว่าสถานที่นั้นเป็นสถานที่ที่งดงามและมีความเปล่งประกาย สิ่งนี้โอเคไหม? ในโลกนี้ มีความงามและความเปล่งประกายที่มีขีดจำกัด ในขณะที่จากลูกแต่ละคนมีความงามและความเปล่งประกายที่ไม่มีขีดจำกัด หากตัวลูกเองมีความงามและความเปล่งประกายของความสุข ความสงบ และความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสแล้วสถานที่แห่งนั้นเองก็จะเต็มไปด้วยความงามและความเปล่งประกาย เพราะบรรยากาศแผ่กระจายไปทั่วทุกหนแห่งโดยผ่านสภาพของลูก ดังนั้น ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบว่ามีความงามและความเปล่งประกายในที่ที่ลูกอาศัยอยู่หรือไม่และไม่มีความสำเร็จใดๆ ทุกคนร่ายรำอย่างมีความสุขหรือไม่? เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? นี่คืองานของเหล่าดาดีทุกคนใช่หรือไม่? ทำตามดีดีและดาต้า อัจชะ

ลูกๆที่รักทุกคนจากทุกหนแห่งที่กำลังจดจำระลึกถึงบัพดาดาในหัวใจของพวกเขา และผู้ที่ส่งความทรงจำระลึกถึงโดยผ่านจดหมายและอีเมล บัพดาดาไม่ได้มองเห็นพวกเขาทั้งหมดว่าเป็นลูกๆที่อยู่ห่างไกล แต่อยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่าน สิ่งที่ไม่ไกลที่สุดคือหัวใจ ผู้ที่ส่งความทรงจำระลึกถึงด้วยหัวใจของพวกเขาและผู้ที่ไม่ได้ส่งความทรงจำระลึกถึงแต่อยู่ในความทรงจำระลึกถึง บัพดาดามองเห็นพวกเขาทั้งหมดนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของท่าน ท่านกำลังตอบรับลูก ในขณะที่ลูกนั่งอยู่ห่างไกล ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างรวดเร็วเป็นอันดับหนึ่ง

- พร:** ขอให้ลูกละทิ้งการนอนหลับไหลของความไม่ระมัดระวัง และกลายเป็นผู้เอาชนะการนอนหลับ และด้วยเหตุนี้จึงเป็นผู้ปกครองโลก เพื่อที่จะกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิimitและให้นิimitกับผู้เลื่อมใสศรัทธา และด้วยเหตุนี้จึงเป็นผู้ปกครองโลก ให้กลายเป็นผู้เอาชนะการหลับไหล เมื่อลูกลืมไปว่านี่คือเวลาของการทำลายล้าง ลูกก็นอนหลับไหลในความหลับไหลของความไม่ระมัดระวัง เมื่อลูกได้ยินเสียงเรียกของผู้เลื่อมใสศรัทธา เสียงร้องให้แห่งความทุกข์ของดวงวิญญาณที่ไม่มีความสุข เสียงสวดมนต์ของดวงวิญญาณที่กระหาย ลูกจะไม่นอนหลับไหลในความหลับไหลของความไม่ระมัดระวังอีกต่อไป เวลานี้ จงกลายเป็นแสงสว่างที่ตื่นอยู่ตลอดเวลา ละทิ้งการนอนหลับไหลของความไม่ระมัดระวัง และกลายเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิimit
- คติพจน์:** ให้ความร่วมมือในทุกวิถีทางที่ลูกสามารถทำได้ ไม่ว่าจะป็นด้วยร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สมบัติ และด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก แล้วลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย

***** โอม ชานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: การนำวัฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงามมาใช้

พ่อพูดว่า "พระเจ้าคือสัจจะ" และพ่อรักสัจจะ พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ในลูกที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ ในความสัมพันธ์และในสายใย ในทุกความคิดและคำพูดของพวกเขา ความซื่อสัตย์และความสะอาดจะปรากฏให้เห็น ทุกความคิดและทุกคำพูดของพวกเขาจะเป็นสัจจะความจริง